Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Article DOI: : https://doi.org/10.63300/tm12012026.36

Education and Cultural Identity Formation in Didactic Literature

K. Vasanthakumari[1], **Dr.M.Hemalatha**[2*],
[1]Full-Time Ph.D. Research Scholar,
Department of Tamil, Vellalar College for Women (Autonomous), Erode - 12.
[2]Research Guide, Assistant Professor, Department of Tamil,
Vellalar college for Women (Autonomous) Thindal, Erode 12
*Corresponding Author Email: hemapreethi1974@gmail.com

Date of Submission: 20-06-2026 Date of Acceptance: 22-06-2026

Abstract: In the history of Tamil literature, didactic works stand out as essential guides for human life by portraying education not just as a tool for knowledge, but as a vital philosophy that fosters individual completeness, morality, and cultural identity. Key texts like the Thirukkural and Naladiyar emphasize that education is as indispensable as eyesight, granting true nobility and discipline that surpass birth or wealth, while asserting that learning must actively guide one's conduct. Other works, such as Iniyavai Narpathu, Inna Narpathu, and Asarakovai, underscore the importance of reverence for teachers, continuous learning, and the idea that education without morality is entirely futile. Ultimately, these classical texts highlight the profound social impact of education—framing it as the foundation of national progress and a lifelong duty that brings timeless honor and refinement to humanity.

Keywords: *Didactic Literature, Education, Thirukkural, Naladiyar, Discipline/Morality, Tamil Thought.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

அற இலக்கியங்களில் கல்வியும் பண்பாட்டு அடையாள உருவாக்கமும்

[1]க. வசந்தகுமாரி,
முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு 12.
[2]முனைவர் மு.ஹேமலதா,
ஆய்வு நெறியாளர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு12
மின் அஞ்சல்: hemapreethi1974@gmail.com

சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அற இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் உயரிய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் முக்கியமான இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன. இவ்விலக்கியங்கள் அறம், ஒழுக்கம், பண்பாடு, மனிதநேயம் போன்ற விழுமியங்களோடு கல்வியின் இன்றியமையாமையையும் வலியுறுத்துகின்றன. கல்வி என்பது வெறும் அறிவைப் பெறுவதற்கான கருவி மட்டுமல்லாது, மனிதனை முழுமைப்படுத்தும் வாழ்க்கை நெறியாக அற இலக்கியங்கள் சித்தரிக்கின்றன.

திருக்குறள் கல்வியின் இன்றியமையாமையை மிகத்தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது. கற்றவரின் கண்ணியத்தையும், கல்லாதவரின் இழிவையும் புலப்படுத்தும் வள்ளுவரின் கருத்துகள் இன்றைக்கும் பொருந்துவனவாக உள்ளன. "எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு" என்ற பாடலில் கல்வியைக் கண்ணுக்கு உவமித்து, அதனை இழந்தவர் வாழும் உயிரல்லர் எனக் கூறுகிறார். மேலும் "கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக" என்ற பாடல் கல்வி கற்பதோடு நிற்காமல் கற்றதற்கேற்ப ஒழுக வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது.

நாலடியார் கல்வியின் சிறப்பைப் பறைசாற்றுவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. இந்நூல் கல்வி உடையாரே உயர்ந்தோர் எனவும், கல்வியில்லாதார் பிறப்பினாலோ, செல்வத்தினாலோ உயர்வடைய முடியாது எனவும் வலியுறுத்துகிறது. கல்வி அறிவை மட்டுமல்ல, ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்கிறது என்ற கொள்கையை முன்வைக்கிறது. "கல்வி கரைகடந்த காரணத்தாற் கற்றவர் வையகத்து உயர்ந்தோராவர்" என்ற கருத்து நாலடியாரின் கல்விச் சிந்தனையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இனியவை நாற்பது கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் பண்புகளைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. நல்ல ஆசிரியரைச் சேர்தல், கற்றதனை மறவாதிருத்தல், பிறர்க்குக் கற்றுக் கொடுத்தல் ஆகியவை கல்வியின் இன்றியமையாத அம்சங்களாக இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. இன்னா நாற்பது கல்வி இல்லாத வாழ்க்கையை இன்னாததாகச் சித்தரிக்கிறது. ஆசாரக்கோவை கல்வியோடு ஒழுக்கத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கிறது. ஒழுக்கமற்ற கல்வி பயனற்றது எனும் கொள்கையை முன்வைக்கிறது.

அற இலக்கியங்கள் கல்வியின் சமூக முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. கற்றறிந்த மக்களே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளம் எனும் சிந்தனை இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது. கல்வி மூலம் மனிதன் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்கிறான்; அதேவேளை சமூகத்திற்கும் பங்களிக்கிறான். மேலும் இவ்விலக்கியங்கள் ஆசிரியரின் பங்கை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. ஆசிரியரே மாணவரின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறார். குரு குல முறையில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் அறிவு மட்டுமல்ல, பண்பாட்டு நெறிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தனர்.

இவ்வாறு அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வாழ்வின் அடிப்படைக் கடமையாகக் கருதுகின்றன. கல்வி மனிதனுக்கு உயர்வும், புகழும், ஒழுக்கமும் தருகிறது என்பதை இவற்றின் பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தற்காலத்திலும் இவற்றின் கல்விக் கருத்துகள் பொருந்தி வருவதால், அற இலக்கியங்களின் சிந்தனைகள் காலத்தால் அழியாதவை என்பது மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: அற இலக்கியங்கள், கல்வி, திருக்குறள், நாலடியார், ஒழுக்கம், தமிழ்ச் சிந்தனை.

1. முன்னுரை

கல்வி என்பது மனித வாழ்க்கையின் முதுகெலும்பாகும். ஒரு மனிதனை மற்ற உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும், அவனது அறிவைத் தூண்டி சமூகத்தில் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தருவதும் கல்வியே ஆகும். தமிழ்ச் சமூகத்தின் நீண்ட நெடிய வரலாற்றில், கல்விக்கு என்றும் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த மற்றும் உயர்ந்த இடம் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாக, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் வரிசையில் வரும் அற இலக்கியங்கள், கல்வியை வெறும் புத்தக அறிவாக மட்டும் பார்க்காமல், ஒரு மனிதனின் வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் ஒளிவிளக்காகவும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கான ஆக்கப்பூர்வமான கருவியாகவும் சித்தரிக்கின்றன.

அற இலக்கியங்களின் பார்வையில் கல்வி என்பது ஒருவனுடைய பிறப்புரிமையோ அல்லது தானாக அமைவதோ அல்ல; அது முயற்சியால் ஈட்டப்பட வேண்டிய ஒரு பெரும் செல்வம். திருக்குறள், நாலடியார், இன்னா நாற்பது மற்றும் ஆசாரக்கோவை போன்ற அறநூல்கள் கல்வியின்

,| Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

மேன்மையைப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்குகின்றன. திருவள்ளுவர் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், "கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி" என்று கல்வியை அழிவற்ற செல்வமாக அடையாளப்படுத்துகிறார். கல்வி கற்றவன் எந்நாட்டிலும், எம்மொழியிலும் சிறந்து விளங்குவான் என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு (திருவள்ளுவர், கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு).

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் கல்வியின் அவசியத்தோடு, கல்வி கற்றவர்களின் பண்புகளையும் விரிவாகப் பேசுகின்றன. கற்றவன் என்பவன் தகவல்களைச் சேமித்து வைத்திருப்பவன் மட்டுமல்ல; அவன் பண்பு, ஒழுக்கம், அடக்கம் மற்றும் பிறர் துன்பம் கண்டு வருந்தும் குணம் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். கல்வி ஒருவனுடைய அகங்காரத்தை அழித்து, அவனைப் பணிவுடையவனாக மாற்ற வேண்டும் என்று ஆசாரக்கோவை வலியுறுத்துகிறது (பெருவாயின் முள்ளியார், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). ஒருவேளை கல்வியும் ஒழுக்கமும் இணையாதபோது, அந்தக் கல்வி சமூகத்திற்குப் பயனற்றதாகிவிடுகிறது என்பதை அற இலக்கியங்கள் எச்சரிக்கின்றன.

சமூக முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் பங்களிப்பு குறித்து அற இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்கும் பார்வை மிகவும் தொலைநோக்குடையது. கற்றவர்கள் நிறைந்த சமூகமே அறம் சார்ந்த ஆட்சியை முன்னெடுக்கவும், குழப்பமற்ற ஒரு சமூகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கவும் முடியும் என்பதை நாலடியார் போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கல்வியறிவு என்பது அறியாமையை நீக்கி, மெய்ஞானத்தை நோக்கிய பயணத்திற்குத் துணையாக இருக்க வேண்டும். இன்றைய நவீனக் கல்வி முறை மதிப்பெண்களையும் வேலைவாய்ப்பையும் இலக்காகக் கொண்டு இயங்கும் வேளையில், அற இலக்கியங்கள் முன்வைக்கும் 'பண்பாடு சார்ந்த கல்வி' என்பது காலத்தின் கட்டாயமாக மாறுகிறது (முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், 1998).

முடிவாக, அற இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் கல்விச் சிந்தனைகள் வெறும் காலத்தால் முற்பட்ட கருத்துக்கள் அல்ல; அவை இன்றும் நடைமுறைக்கு ஏற்ற வாழ்வியல் பாடங்கள். மாணவர்களின் கடமை, ஆசிரியரின் நெறிமுறை மற்றும் கல்வியின் சமூகத் தேவை ஆகியவற்றை மிகத்தெளிவாக விளக்கும் இந்த அற இலக்கியங்களை இக்காலக் கல்விச் சூழலில் நாம் மீண்டும் ஆழமாகப் பயில வேண்டியது அவசியமாகும். கல்வியைக் கொண்டு அறிவையும், அதே கல்வியின் துணை கொண்டு அறத்தையும் இணைத்து வாழும்போதுதான் ஒரு மனிதன் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுகிறான்.

, | Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in *DOI:* https://doi.org/10.63300/tm12012026

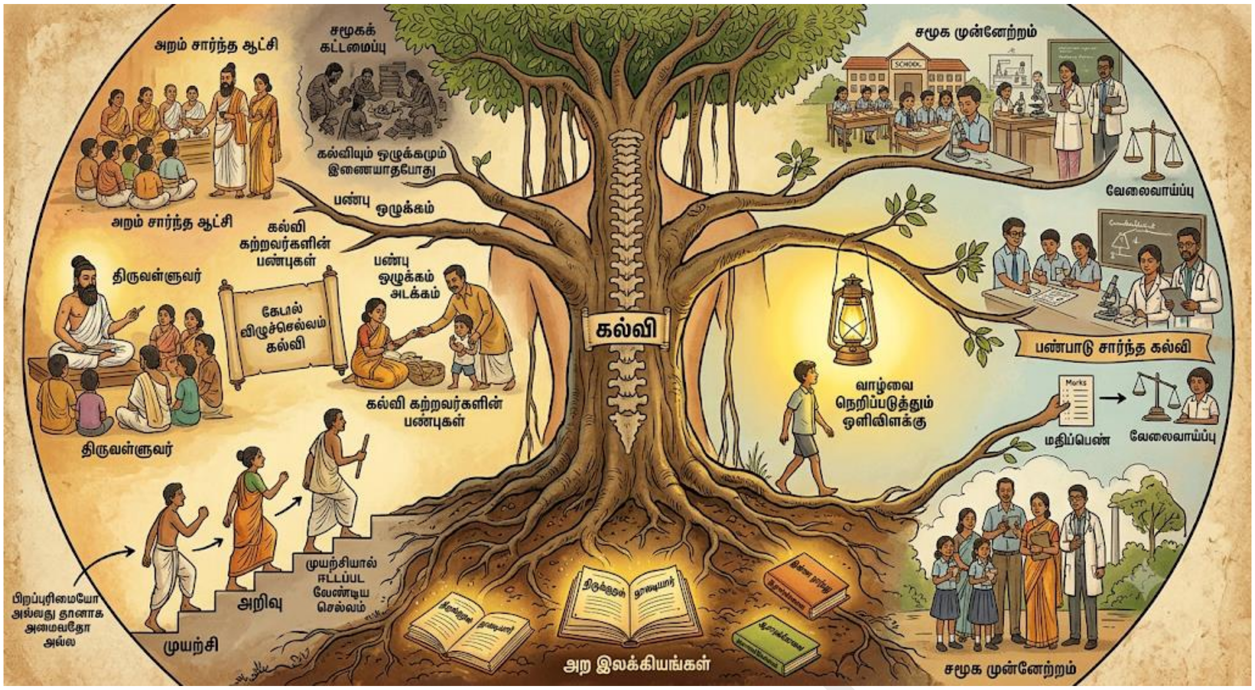

Fig1: அற இலக்கியங்களும் கல்விச் சிந்தனைகளும்

இந்தப் படம் கல்வி, மனித வாழ்வின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்வதை விளக்குகிறது. அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் ஒளியாகவும், முயற்சியால் ஈட்ட வேண்டிய செல்வமாகவும் சித்தரிக்கின்றன. தனிமனித பண்பு மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஒழுக்கத்துடன் கூடிய கல்வி இன்றியமையாதது என்பதை, திருக்குறள் போன்ற நூல்களின் பின்னணியில் இப்படம் மிகத் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

2. அற இலக்கியங்களின் இயல்பும் நோக்கமும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அற இலக்கியங்கள் என்பது வெறும் நீதி போதனைகள் மட்டுமல்ல; அவை மனித வாழ்வியலின் அடிப்படைக் கட்டுமானங்களைச் செம்மைப்படுத்தும் வழிகாட்டி நூல்களாகும். சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில், குறிப்பாகக் களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த காலங்களிலும் தோன்றிய 'பதினெண்கீழ்க்கணக்கு' நூல்கள், தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒழுக்க நெறிகளை வடிவமைப்பதில் பெரும் பங்காற்றின. இந்த இலக்கியங்கள் வாழ்வின் இருண்ட பக்கங்களை நீக்கி, அறிவுப் பாதையில் மனிதனை அழைத்துச் செல்லும் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கின்றன.

அற இலக்கியங்களின் அடிப்படை இயல்பு என்பது ஒரு மனிதன் தான் சார்ந்த சமுதாயத்தில் எவ்வாறு இயங்க வேண்டும் என்பதனை வரையறுப்பதாகும். "எதைச் செய்ய வேண்டும்? எதைத் தவிர்க்க வேண்டும்?" என்ற மிகத் தெளிவான பாகுபாட்டை இவை வழங்குகின்றன. ஒரு தனிமனிதனின் அக ஒழுக்கமும், புறச் செயல்பாடுகளும் அறத்தின் அடிப்படையில் அமைய

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

வேண்டும் என்பதே இவற்றின் முதன்மையான வலியுறுத்தலாகும். புறநானூறு போன்ற சங்க இலக்கியங்கள் வீரத்தையும் கொடையையும் பாடிய நிலையில், அற இலக்கியங்கள் தனிமனித ஒழுக்கம், குடும்பக் கடமைகள் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புகள் குறித்து விரிவாகப் பேசுகின்றன. இவை பொதுமக்களின் வாழ்வியலோடு நெருக்கமாகப் பிணைந்திருந்ததால், காலம் கடந்து இன்றும் தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளமாக விளங்குகின்றன (முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், 1998).

அற இலக்கியங்களின் மிக முக்கியமான நோக்கம் கல்வி வாயிலாக மனிதனைப் பண்படுத்துவதாகும். கல்வியறிவு என்பது வெறும் தகவல் சேகரிப்பு அல்ல; அது மனிதனை மேம்படுத்தும் ஒரு கருவி என்பதை இந்நூல்கள் ஆணித்தரமாக முன்வைக்கின்றன. கல்வியும், அதனோடு இணைந்த பண்பும் இணையும்போதுதான் ஒரு மனிதன் முழுமை பெறுகிறான். "கற்றல் என்பது அறியாமையை அகற்றி, அறத்தை உணரும் ஒரு பயணம்" என்ற கோணத்தையே இந்நூல்கள் கொண்டுள்ளன. கல்லாதவன் வாழ்வு வெறும் இயந்திரத்தனமானது என்றும், தெளிவான அறிவற்ற வாழ்க்கை ஒரு நோக்கமற்ற பயணத்திற்கு ஒப்பானது என்றும் அற இலக்கியங்கள் எச்சரிக்கின்றன (திருவள்ளுவர், கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு).

தன்னலம் நீத்து, பொதுநலம் பேணுதல், பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல், காலத்தின் அருமையை உணர்தல் போன்ற உயரிய விழுமியங்களை அற இலக்கியங்கள் புகட்டுகின்றன. இன்றைய நவீன உலகில், மனிதன் தனது அக அமைதியைத் தேடி அலையும் வேளையில், அற இலக்கியங்கள் காட்டும் இந்த ஒழுக்க நெறிகள் மீண்டும் ஒருமுறை ஆழமாக மறுவாசிப்பு செய்யப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன. கல்வி ஒருவனுக்குத் தன்னம்பிக்கையையும், அறம் ஒருவனுக்கு நேர்மையையும் அளிக்கும்போது, அங்கு ஒரு செம்மையான சமூகம் உருவாகிறது என்பதே அற இலக்கியங்களின் உன்னதமான செய்தியாகும் (பெருவாயின் முள்ளியார், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

எனவே, அற இலக்கியங்கள் என்பவை ஏட்டளவில் நின்றுவிடாமல், மனிதனின் அன்றாட வாழ்வியலில் ஊடுருவி, அவனை அறத்தின் வழிச் செலுத்தும் ஒரு உன்னதமான நெறியாகும். இத்தகைய இலக்கியங்களை முறையாகப் பயில்வதன் மூலம், இன்றைய தலைமுறை தனது விழுமியங்களை மீட்டெடுத்து, ஒரு வாழ்வியல் சமநிலையை அடைய முடியும் என்பது திண்ணம்.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

Fig2: அற இலக்கியங்கள்: வாழ்வின் கலங்கரை விளக்கம்

இந்தப் படம் அற இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்வதை விளக்குகிறது. அறியாமை மற்றும் தீய பண்புகள் நிறைந்த இருண்ட காலத்திலிருந்து, ஒழுக்கம், கல்வி மற்றும் அறநெறிகள் மூலம் மனிதனை ஒரு செம்மையான சமூகத்தை நோக்கி இப்படம் இட்டுச் செல்கிறது. வாழ்வின் கடமைகளை உணர்த்தி, மெய்ஞானப் பாதையில் மனிதனைப் பண்படுத்துவதே அற இலக்கியங்களின் நோக்கம் என்பதை இது தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

3. திருக்குறளில் கல்விச் சிந்தனைகள்

திருக்குறள் என்பது வெறும் நீதி நூல் மட்டுமல்ல; அது வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு கூறையும் நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ள ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகும். கல்வி குறித்து திருவள்ளுவர் கொண்டுள்ள பார்வையும், அவர் முன்வைக்கும் கருத்துக்களும் இன்றும் உலகளாவிய அளவில் போற்றப்படுகின்றன. கல்வி என்பது ஒரு மனிதனை அறியாமையிலிருந்து விடுவித்து, அவனுக்குப் பகுத்தறிவையும், ஒழுக்கத்தையும் வழங்கும் மிகச்சிறந்த கருவி என்பதை அவர் தனது பாடல்கள் வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

கல்வியின் இன்றியமையாமையை விளக்கும்போது, திருவள்ளுவர் அதனை மனித உடலின் முக்கியமான உறுப்பான கண்களோடு ஒப்பிடுகிறார். "எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் / கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு" (குறள்: 392) என்ற குறளின் மூலம், எண் அறிவும் எழுத்து அறிவும் இல்லாதவன் வாழ்வு இருள் சூழ்ந்ததாகவே இருக்கும் என்பதை அவர்

,| Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

வலியுறுத்துகிறார். கல்வியை வெறும் தொழில் சார்ந்த அறிவு என்று மட்டும் பார்க்காமல், ஒரு உயிர் தன்னுணர்வோடு வாழ்வதற்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேவையாக அவர் கருதுகிறார் (திருவள்ளுவர், கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு).

திருவள்ளுவரின் கல்விச் சிந்தனையில் மிக முக்கியமானது, கற்ற கல்வியை எவ்வாறு அணுக வேண்டும் என்பதுதான். "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் / நிற்க அதற்குத் தக" (குறள்: 391) என்ற குறள், கல்வியின் முழுமையான நோக்கத்தை விளக்குகிறது. கற்றல் என்பது மேலோட்டமானதாக இருக்கக் கூடாது; அது பிழையற, ஆழமான புரிதலோடு இருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஆழமான கல்விக்குப் பிறகு, கற்ற அறநெறியில் நின்று வாழ்வதே கல்வியின் உண்மையான பயன் என்பதை வள்ளுவர் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறார். இங்கே கற்றல் என்பது தகவல்களைச் சேமிப்பதல்ல, மாறாகத் தகவல்களைத் தன் வாழ்வியலோடு பொருத்திப் பார்ப்பதாகும் (தண்டபாணி தேசிகர், 1968).

திருக்குறளில் கல்வி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தோடு முடிந்துவிடுவதல்ல; அது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் ஒரு தொடர் நிகழ்வாகும். "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நீட்சியாக, அறிவைத் தேடித் தொகுக்கும் ஒரு முயற்சியாகவே கல்வி சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் கற்கும் கல்வி அவனுக்குத் தருக்க ரீதியான சிந்தனையையும், எக்காலத்திலும் எங்கும் மதிக்கப்படும் பெருமையையும் தருகிறது. கல்வி அறிவுடையவனைச் சுற்றியுள்ள உலகம் மதிக்கிறது, ஆனால் கல்லாதவன் எவ்வளவு பொருள் வைத்திருந்தாலும் அவனுக்குச் சமுதாயத்தில் மதிப்பில்லை என்ற உண்மையை வள்ளுவர் சமூகத்தின் கண்ணாடியாகக் காட்டுகிறார் (முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், 1998).

முடிவாக, திருவள்ளுவர் கல்விக்கு அளித்துள்ள இலக்கணம் என்பது இன்றைய நவீனக் கல்வி முறைக்கும் ஒரு சவாலாக உள்ளது. மதிப்பெண்களைத் தாண்டி, ஒரு மனிதனின் குணத்தையும், ஒழுக்கத்தையும், சமூகப் பொறுப்பையும் வளர்ப்பதே கல்வியின் உச்சகட்ட நோக்கம் என்பதைத் திருக்குறள் உணர்த்துகிறது. கல்வியால் அடையும் அறிவு ஒருவனைப் பணிவுடையவனாகவும், அறத்தின் பால் நிற்பவனாகவும் மாற்றினால் மட்டுமே அந்தக் கல்வி சமூகத்திற்கு ஆக்கம் தரும். ஆக, திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனைகளை இக்காலக் கல்விச் சூழலில் செயல்படுத்துவது ஒரு செம்மையான மனித சமூகத்தை உருவாக்கத் துணைபுரியும்.

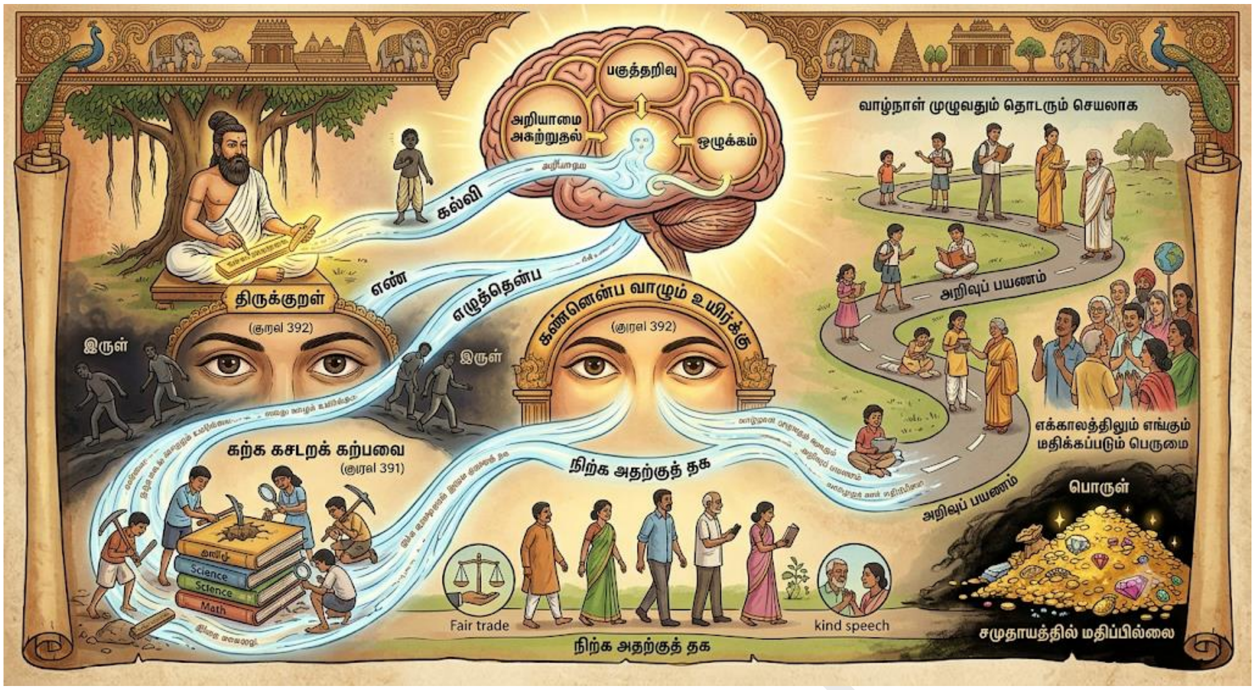

Fig3: திருக்குறள்: வாழ்வின் கலங்கரை விளக்குக் கல்வி

இந்தப் படம் திருக்குறள் போதிக்கும் கல்வியின் சிறப்பை அழகாக விளக்குகிறது. எண் மற்றும் எழுத்து என்னும் இரு கண்களைப் போலக் கல்வி மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாதது என்பதை இது காட்டுகிறது. பிழையற்ற கற்றலும், கற்ற நெறிப்படி நிற்றலும் ஒருவனைப் பகுத்தறிவுள்ளவனாகவும், ஒழுக்கமானவனாகவும் மாற்றுகிறது. வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் அறிவார்ந்த பயணமே உண்மையான கல்வி என்பதை இப்படம் உணர்த்துகிறது.

4. நாலடியாரில் கல்வியின் சிறப்பு

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகத் திகழும் நாலடியார், தனிமனித ஒழுக்கத்தையும் வாழ்வியல் அறங்களையும் போதிக்கும் மிகச் சிறந்த நீதி இலக்கியமாகும். சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும் இந்நூல், உலகியல் மாற்றங்களை நுணுக்கமாக அவதானித்து, நிலையற்ற செல்வம் எது, நிலையான செல்வம் எது என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. இதில் கல்விக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள இடம் மிகவும் முக்கியமானது. பொருள் செல்வம், உடல் நலம், இளமை போன்ற அனைத்தையும் நிலையற்றதாகக் கருதும் நாலடியார், கல்விச் செல்வத்தை மட்டும் அழியாத பேரொளியாக முன்வைக்கிறது.

கல்வி ஒரு மனிதனுக்கு வழங்கும் மதிப்பையும், சமுதாயத்தில் அது உருவாக்கித் தரும் உயர்ந்த நிலையையும் நாலடியார் பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறது. "கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில" என்ற புகழ்பெற்ற வரி, கல்வியின் எல்லையற்ற தன்மையையும், மனித வாழ்வின் குறுகிய காலத்தையும் நினைவுபடுத்துகிறது. எத்துணை செல்வம் ஒருவனிடம் இருந்தாலும், கல்வியறிவு

,| Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

இல்லாதவனைச் சமுதாயம் முழுமையாக அங்கீகரிப்பதில்லை. மாறாக, கற்றவன் மன்னனாலும், சான்றோர்களாலும் போற்றப்படுகிறான். கல்வி ஒருவனுக்குப் பிறப்பு வழி வரும் ஏழ்மையைப் போக்கி, அறிவினால் அவனைச் சிறந்த உயரத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது என்று இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது (முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், 1998).

நாலடியார் கல்வியை மனிதனின் உண்மையான அணிகலனாகச் சித்தரிக்கிறது. பொன்னும் பொருளும் ஒருவனுக்கு வெளிப்புற அழகைத் தரலாம், ஆனால் கல்வியோ அவனது உள்ளத்தை அழகாக்கி, அவனுக்குப் பகுத்தறிவை வழங்குகிறது. பிற செல்வங்கள் களவாடப்படக்கூடியவை அல்லது அழிவுக்கு உள்ளாகக்கூடியவை, ஆனால் கல்வியோ ஒருவன் தன் உயிரோடு கொண்டு செல்லக்கூடிய அழிவற்ற சொத்தாகும். "கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு" என்ற பழமொழியின் சாராம்சத்தை நாலடியார் ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது. கற்றவர் சொல்லும் சொற்களுக்குச் சமுதாயத்தில் தனி மதிப்பு உண்டு; அவர்களது அறிவுரை இக்கட்டான சூழலில் வழிகாட்டியாக அமையும் (சமண முனிவர்கள், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

தன்னலம் கருதாது, கற்றதை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதே கல்வியின் நோக்கம் என்பதையும் இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது. கல்வி கற்கும் ஒரு மாணவன் ஆசிரியரிடம் கொள்ள வேண்டிய பணிவு, கற்கும் பொழுது காட்ட வேண்டிய விடாமுயற்சி மற்றும் கற்ற கல்வியைத் தனது வாழ்வியலில் கடைப்பிடித்தல் ஆகியவற்றை நாலடியார் மிகவும் எளிய வரிகளில் விளக்குகிறது. மதிப்பெண்களைத் தாண்டி, ஒருவன் சிறந்த சமூகப் பிரஜையாக மாறுவதற்கு அவசியமான ஒழுக்கத்தை கல்வி போதிக்க வேண்டும் என்பதில் நாலடியார் உறுதியாக உள்ளது (தண்டபாணி தேசிகர், 1968).

முடிவாக, நாலடியார் முன்வைக்கும் கல்விச் சிந்தனைகள் இக்காலத்திற்கும் மிகவும் தேவையானவை. இன்றைய பொருள் மோகம் நிறைந்த உலகில், கல்வியை ஒரு வியாபாரப் பொருளாகப் பார்க்காமல், அதை வாழ்வின் அணிகலனாகப் பார்க்கும் பண்பை நாலடியார் மீட்டெடுக்கிறது. அறிவும் ஒழுக்கமும் இணைந்த கல்வியே ஒரு மனிதனை உண்மையான மனிதனாக மாற்றும் என்பதை உணரச் செய்யும் ஒரு கண்ணாடியாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

,| Copyright © Author(s)

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 12, Issue 01 (June-2026) www.tamilmanam.in
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

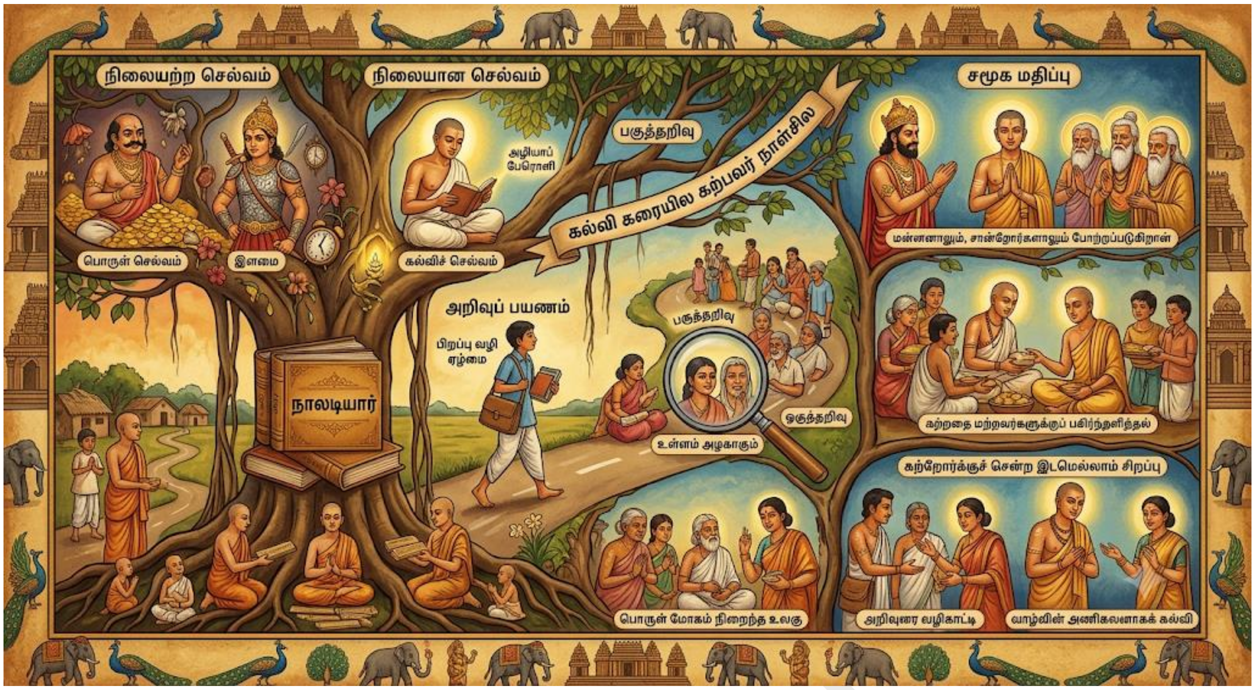

Fig4: நாலடியார்: வாழ்வின் நிலையான கல்விச் செல்வம்

இந்தப் படம் நாலடியார் வலியுறுத்தும் கல்வியின் மேன்மையை அழகாக விளக்குகிறது. பொருள் மற்றும் இளமை போன்றவை நிலையற்றவை, ஆனால் கல்விச் செல்வம் அழியாதது என்பதை மரம் போன்ற உருவகங்கள் மூலம் காட்டுகிறது. கற்றவர் மன்னராலும் சமூகத்தாலும் மதிக்கப்படுவர் என்பதையும், கல்வியே வாழ்வின் உண்மையான அணிகலன் என்பதையும் இப்படம் நுணுக்கமாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

5. இனியவை நாற்பதில் கல்வி

தமிழ் அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வெறும் அறிவுத் தேடலாக மட்டும் பார்க்காமல், ஒரு மனிதனின் வாழ்வியல் தரத்தை உயர்த்தும் உன்னத நெறியாகக் கருதுகின்றன. இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது மற்றும் ஆசாரக்கோவை ஆகிய நூல்கள் கல்வியின் நன்மைகள், கல்வியின்மை தரும் துன்பங்கள் மற்றும் கற்றோர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்கள் குறித்து விரிவான பார்வையை முன்வைக்கின்றன.

இனியவை நாற்பது நூலில், கல்வி கற்றல் என்பது ஒரு மனிதன் தன் வாழ்வில் செய்ய வேண்டிய மிக இனிய செயலாகக் கருதப்படுகிறது. அறிவு என்பது ஒருவனுக்கு உலகைப் புரிந்துகொள்ளும் திறனைத் தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், நற்பண்புகளையும் வளர்க்கிறது. தகுதியான ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்பது மற்றும் கற்ற கல்வியை அன்றாட வாழ்வியலில் அறத்தோடு இணைத்துச் செயல்படுத்துவது ஒருவனுக்கு வாழ்நாள் முழுமைக்கும் இன்பத்தைத் தரும் என்று இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதாவது, கல்வியானது அறிவைப் பெற்றுத் தரும் கருவியாக

மட்டுமல்லாமல், ஒரு மனிதனைச் சிறந்த ஒழுக்கமான குடிமகனாக வடிவமைக்கும் ஒரு செயல்முறையாகவே இனியவை நாற்பதில் சித்தரிக்கப்படுகிறது (பூதஞ்சேந்தனார், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

இதற்கு நேர்மாறாக, இன்னா நாற்பது கல்வி அறிவின்மையால் ஏற்படும் தீமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அறியாமை என்பது மனிதனுக்குப் பல துன்பங்களையும், அவமானங்களையும் தேடித்தரும் என்பதை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது. கல்வி கற்காதவன் தன்னம்பிக்கையை இழப்பதுடன், சமூகத்தில் உரிய மதிப்பைப் பெற முடியாமல் தவிக்கிறான். அறியாமையினால் மனிதன் செய்யும் தவறுகள் அவனை வீழ்ச்சியை நோக்கி இட்டுச் செல்கின்றன. எனவே, கல்வியறிவு என்பது வாழ்க்கையைத் துன்பங்களிலிருந்து விடுவித்து, பாதுகாப்பான பாதையில் நடத்துவதற்கு இன்றியமையாத ஒன்றென இன்னா நாற்பது எச்சரிக்கிறது (கபிலர், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

கல்வியும் ஒழுக்கமும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதவை என்பதை ஆசாரக்கோவை ஆணித்தரமாக விளக்குகிறது. கற்றவன் என்பவன் வெறும் தகவல்களை அறிந்தவன் அல்ல; அவன் மிகுந்த பணிவுடையவனாகவும், ஆசிரியரை மதித்து நடப்பவனாகவும், எப்போதும் நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனாகவும் இருக்க வேண்டும். கற்ற கல்வியைச் சமூக நலனுக்காகப் பயன்படுத்துவதே ஒரு கற்றவனின் மிகச்சிறந்த கடமையாகும் என்று இந்நூல் போதிக்கிறது. இன்றைய நவீன காலத்தின் 'மதிப்பீட்டுக் கல்வி' (Value Education) கொள்கைகள் வலியுறுத்தும் அதே கருத்துக்களை, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆசாரக்கோவை மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது (பெருவாயின் முள்ளியார், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

முடிவாக, இந்த அற இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கல்வியை ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் நெறியாகவே பார்க்கின்றன. கல்வி என்பது ஒருவனைப் பணிவுடையவனாகவும், அறத்தின் பால் நிற்பவனாகவும் மாற்ற வேண்டும். இத்தகைய கல்விச் சிந்தனைகளை இன்றைய தலைமுறை பின்பற்றும் போதுதான், அறிவுசார்ந்தும் பண்புசார்ந்தும் செம்மையான ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க இயலும்.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

Fig5: அற இலக்கியங்கள்: கல்வி மற்றும் வாழ்வியல் நெறிகள்

இந்தப் படம் கல்வி குறித்த அற இலக்கியங்களின் மூன்று பரிமாணங்களை விளக்குகிறது. இனியவை நாற்பது கல்வியின் இன்பத்தையும், இன்னா நாற்பது கல்வியின்மையின் துன்பத்தையும், ஆசாரக்கோவை கல்விக்கும் ஒழுக்கத்திற்குமான பிணைப்பையும் உணர்த்துகின்றன. அறிவும் பண்பும் இணைந்த கல்வியே ஒருவனைச் செம்மையான குடிமகனாக மாற்றி, சமூக மேம்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை இப்படம் மிகத்தெளிவாகச் சித்தரிக்கிறது.

6. அற இலக்கியங்களில் ஆசிரியர் – மாணவர் உறவு

தமிழ் அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வெறும் அறிவு பரிமாற்றமாக மட்டும் பார்க்காமல், ஒரு பண்பட்ட சமூகத்தை உருவாக்கும் உன்னத உறவுமுறையாகக் கருதுகின்றன. ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையிலான பிணைப்பு, தனிமனித முன்னேற்றம் மற்றும் சமூக மாற்றத்தின் மையப்புள்ளியாக அற இலக்கியங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர் என்பவர் வெறும் பாடங்களை நடத்துபவர் மட்டுமல்ல, அவர் மாணவனின் அறியாமையை நீக்கி, அவனுக்கு அறநெறிகளைக் கற்பிக்கும் ஒரு வாழ்வியல் வழிகாட்டி ஆவார்.

ஆசிரியரிடம் மாணவன் கொள்ள வேண்டிய அணுகுமுறை குறித்து அற இலக்கியங்கள் மிகவும் தெளிவான நெறிமுறைகளை வகுத்துள்ளன. மாணவன் ஆசிரியரை அணுகும்போது மிகுந்த பணிவுடனும், மரியாதையுடனும் நடக்க வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. "ஆசிரியரை வணங்குதல்" என்பது வெறும் சடங்கல்ல; அது அறிவை மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒரு தொடக்கமாகும். மாணவன் கற்றலை வெறும் கடமையாகச் செய்யாமல், மிகுந்த ஆர்வத்துடனும்,

,| Copyright © Author(s)

தேடலுடனும் மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும், வகுப்பறையில் கற்கும் அறிவை, அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தத் தவறினால், அந்தக் கல்வி முழுமை பெறாது என்பதை இந்நூல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (பெருவாயின் முள்ளியார், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). இத்தகைய ஆசிரியர்-மாணவர் உறவுதான் இன்றைய நவீன கல்வியியலிலும் ஒரு சிறந்த கற்றல் சூழலை உருவாக்கத் தேவையான அடித்தளமாகத் திகழ்கிறது.

சமூக முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் பங்கு குறித்து அற இலக்கியங்கள் மிகத் தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்டுள்ளன. கல்வி ஒரு தனிமனிதனைச் செம்மைப்படுத்துவதுடன், சமூகத்தில் சமத்துவத்தையும் மனிதநேயத்தையும் பரப்பும் ஒரு சக்தியாகவும் செயல்படுகிறது. கல்லாமை என்ற இருளை நீக்கி, நல்ல குடிமக்களை உருவாக்குவதன் மூலம், கல்வி சமூக ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்துகிறது. "கல்வி கற்றவர் எல்லாம் சமூகத்தின் கண்கள்" என்று போற்றப்படும் நிலையை உருவாக்குவது கல்வியின் சமூகப் பொறுப்பாகும் (முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், 1998).

இன்றைய நவீன கல்விச் சிந்தனைகளான ‘வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல்’ (Lifelong Learning) மற்றும் ‘மதிப்பீட்டுக் கல்வி’ (Value Education) போன்றவை அற இலக்கியங்களில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. திறனடிப்படைக் கல்வி, ஒழுக்கக் கல்வி மற்றும் மனிதநேயக் கல்வி ஆகிய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் அற இலக்கியங்களில் வேரூன்றியுள்ளன. இன்றைய கல்வி முறை வெறும் வேலைவாய்ப்பிற்கான கருவியாக மட்டும் சுருங்கிவிடாமல், நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கும் இலக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அறைகூவலை அற இலக்கியங்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே விடுத்தன (திருவள்ளுவர், கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு).

முடிவாக, அற இலக்கியங்கள் முன்வைக்கும் கல்விச் சிந்தனைகள் காலத்தைக் கடந்து இன்றும் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன. அறிவைப் பெறுவது மனிதனின் தேவை என்றால், அதை அறத்தோடு இணைத்து வாழப் பழகுவது மனிதனின் கடமை. இத்தகைய அறநெறிக் கல்வியை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்துரைப்பது, ஒரு வலுவான மற்றும் ஒழுக்கமான சமூகத்தைக் கட்டமைக்க உதவும்.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm12012026

Fig6: அறநெறிக் கல்வி: ஆசிரியர், மாணவர் மற்றும் சமூக மாற்றம்

இந்தப் படம் அற இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தும் ஆசிரியர்-மாணவர் உறவு மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தை அழகாகக் காட்டுகிறது. ஆசிரியர் மாணவனைச் செம்மைப்படுத்தும் வழிகாட்டியாகச் செயல்பட, மாணவன் பணிவுடன் அறிவைக் கற்கிறான். அறியாமை இருளை நீக்கி, மனிதநேயம் மற்றும் சமத்துவத்தை வளர்ப்பதே கல்வியின் நோக்கம். நவீனக் கல்வி முறையோடு இச்சிந்தனைகள் ஒன்றிணைந்து, வலுவான சமூகத்தைக் கட்டமைக்கத் துணைபுரிவதை இப்படம் விளக்கமாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

7. முடிவுரை

தமிழ் அற இலக்கியங்கள் என்பவை வெறும் நீதி போதனைகள் மட்டுமல்ல; அவை மனித வாழ்வியலின் அடிப்படைக் கட்டுமானங்களைச் செம்மைப்படுத்தும் காலத்தால் அழியாத அறிவுக் களஞ்சியங்களாகும். திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது மற்றும் ஆசாரக்கோவை போன்ற உன்னதமான படைப்புகள், கல்வியை ஒரு வெறும் அறிவுசார் கருவியாக மட்டும் பார்க்காமல், மனிதனைப் முழுமைப்படுத்தும் ஒரு சிறந்த வாழ்க்கை நெறியாகவே முன்வைக்கின்றன.

இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தும் கல்வியின் சாராம்சம், தனிமனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியோடு மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. அது ஒழுக்கம், பணிவு, ஆசிரியரை மதித்தல் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு ஆகிய விழுமியங்களோடு பிணைந்தே பயணிக்கிறது. கல்வி என்பது ஒரு மனிதன் தான் சார்ந்த சமுதாயத்திற்கு எவ்வாறு பயனுள்ளவனாக மாற வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக்கொடுக்கும் ஒரு

, | Copyright © Author(s)

செயல்முறையாகவே அற இலக்கியங்களில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அறியாமை இருளை நீக்கி, அறத்தின் ஒளியை ஏற்றுவதே கல்வியின் உண்மையான நோக்கம் என்பதை இந்நூல்கள் ஆணித்தரமாக நிலைநாட்டுகின்றன.

இன்றைய நவீனக் கல்விச் சூழலில், மதிப்பெண்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பிற்கும் முன்னுரிமை அளிக்கும் போக்கு அதிகரித்து வரும் நிலையில், அற இலக்கியங்களின் கல்விச் சிந்தனைகள் ஒரு மாற்றுப் பாதையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அறிவுத் தேடலோடு நற்பண்புகளையும் இணைத்து வளர்க்கும் போதுதான் ஒரு சிறந்த சமுதாயம் உருவாகும் என்ற உண்மையை, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே நம் முன்னோர்கள் உணர்த்தியுள்ளனர். 'மதிப்பீட்டுக் கல்வி' (Value Education) மற்றும் 'மனிதநேயக் கல்வி' (Humanistic Education) போன்ற இன்றைய நவீனக் கல்வித் தேவைகளுக்கு அற இலக்கியங்கள் மிகச் சிறந்த அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன.

எனவே, அற இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள இந்த உன்னதமான கல்விச் சிந்தனைகளை இன்றைய தலைமுறையினருக்குக் கொண்டு சேர்ப்பது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். புத்தக அறிவோடு அற அறிவையும் இணைத்துச் செயல்படும் போதே, ஒரு மாணவன் முழுமையான மனிதனாக மலர முடியும். இத்தகைய வாழ்வியல் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவது, ஒரு அறிவுசார்ந்த மற்றும் அறம் சார்ந்த செம்மையான சமூகத்தைக் கட்டமைக்க உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. அற இலக்கியங்கள் காட்டிய இந்த அறிவுப் பாதையே, என்றும் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வியல் வெற்றிக்கான திறவுகோலாகும்.

8. துணைநூற்பட்டியல்

[1]. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன். (1998). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

[2]. பெருவாயின் முள்ளியார். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *ஆசாரக்கோவை* (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[3]. திருவள்ளுவர். (கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு). *திருக்குறள்* (பரிமேலழகர் உரை). பாரி நிலையம்.

[4]. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன். (1998). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

[5]. பெருவாயின் முள்ளியார். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *ஆசாரக்கோவை* (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[6]. திருவள்ளுவர். (கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு). *திருக்குறள்* (பரிமேலழகர் உரை). பாரி நிலையம்.

[7]. தண்டபாணி தேசிகர், ச. (1968). *நாலடியார் உரை விளக்கம்*. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[8]. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன். (1998). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

[9]. சமண முனிவர்கள். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *நாலடியார்* (மூலமும் உரையும்). பாரி நிலையம்.

[10]. கபிலர். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *இன்னா நாற்பது* (மூலமும் உரையும்). பாரி நிலையம்.

[11]. பெருவாயின் முள்ளியார். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *ஆசாரக்கோவை* (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[12]. பூதஞ்சேந்தனார். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *இனியவை நாற்பது* (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[13]. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன். (1998). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

[14]. பெருவாயின் முள்ளியார். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). *ஆசாரக்கோவை* (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

[15]. திருவள்ளுவர். (கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு). *திருக்குறள்* (பரிமேலழகர் உரை). பாரி நிலையம்.

9.நலன்களின் முரண்பாடு பற்றிய ஆசிரியர் பிரகடனம் (Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை எழுதுவதிலோ, தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலோ அல்லது இதன் ஆய்வு முடிவுகளை வெளியிடுவதிலோ கட்டுரையாளருக்கு எந்தவிதமான நிதிசார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட நலன்களின் முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்வு முற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுத் தரவுகளின் அடிப்படையிலான நடுநிலையான கல்விசார் ஆய்வாகும்.